

dovoloval ani předpis § 275 c. ř. s. prováděti tyto důkazy, jakž k tomu také správně poukázal již odvolací soud. Dovolání nemá pravdu ani, pokud se jeho výtky nesprávného právního posouzení věci týče výroku, jímž odvolací soud přisoudil žalobci polovici útrat 1.791 Kč 04 h. Jde o to, zda jsou i tyto útraty jako příslušenství pohledávky pozůstalostním dluhem, jakž jest jím pohledávka, a týká-li se i jich odpovědnost dědice, uložená mu v § 815 obč. zák. pro případ, že opomenul opatrnost soudního svolání věřitelů. Útraty vznikly, jak jest zjištěno, uplatňováním pohledávky věřitelovy dědici popřené. Uplatnění pohledávky proti pozůstalostní podstatě, nebyla-li uznána, byl věřitel podle § 811 obč. zák. oprávněn. Podle § 813 obč. zák. jest právem věřitelů, by ohlásili a doložili své pohledávky ve lhůtě k tomu stanovené. Doložení pohledávky, byla-li popřena, lze i rozsudkem úspěšným pro věřitele. To vše nasvědčuje tomu, že i procesní útraty přiznané v rozsudku pro věřitele úspěšným jsou právě tak pozůstalostním dluhem jako pohledávka sama. Sdílejí proto s hlediska § 815 obč. zák. též osud, jako pohledávka. Posoudil proto odvolací soud rozepří správně, uznáv, že žalovaná ručí podle § 815 obč. zák. i za polovici těchto útrat. Že by po té stránce šlo o nepřipustné dovolání podle § 502 c. ř. s., jak namítá žalobce v dovolací odpovědi, není správné, neboť nejde tu o samostatnou pohledávku, spočívající na jiném právním základě než pohledávka sama, nýbrž jde o příslušenství pohledávky uplatňované žalobcem z téhož právního důvodu, ze kterého uplatňoval i pohledávku (§ 815 obč. zák.).

Čís. 10674.

Knihovně poznamenaný zákaz zcizení pozemku, jehož bylo nabyto t. zv. zkráceným přidělovým řízením, bez svolení Státního pozemkového úřadu, nevztahuje se na propachtování.

(Rozh. ze dne 9. dubna 1931, Rv I 521/31.)

Žalobci nabyli v t. zv. zkráceném přidělovém řízení pozemku. Podle schvalovací doložky Státního pozemkového úřadu vyhradil si tento úřad, že ke každému zcizení pozemku do deseti let jest třeba svolení Státního pozemkového úřadu. Pozemek ten žalobci napotom pronajali žalovaným. Žalobu, již se žalobci domáhali na žalované vyklizení a odevzdání pozemku, nižší soudy zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Prvý soud zjistil, že mezi stranami bylo ujednáno, že žalobci dávají žalovaným do pachtu pozemek na patnáct let za roční pachtovné 2.000 Kč. Odvolání uplatňuje jako nesprávné právní posouzení a kusost řízení, že, i kdyby došlo k jednání, bylo by neplatné, poněvadž podle § 7 zák. zákona ze dne 16. dubna 1919, čís. 215 sb. z. a n. v doslovu zákona ze dne 11. března 1921, čís. 118 sb. z. a n. jest třeba ke každému zcizení, dělení, zavazení, pachtu a nájmu zabraného majetku svolení Státního pozemkového úřadu a Státní pozemkový úřad může uložit další podmínky a výhrady a že soud první stolice neprovedl nabídnutý důkaz

o platnosti smlouvy Státním pozemkovým úřadem a nevyžádal si od tohoto posudek Státního pozemkového úřadu o významu a dosahu § 7 zák. zákona a doložky Státního pozemkového úřadu na kupní smlouvě ze dne 5. dubna 1926. Co se týče důkazu platnosti smlouvy a významu a dosahu ustanovení § 7 zák. zákona, budiž poukázáno k ustanovení § 271 c. ř. s., podle něhož jen právo v jiném státním území platné potřebuje důkazu, a i to jen, pokud je soudu neznámé. Ve věci přehlíží odvolání, že odstavec I. § 7 zák. ze dne 16. dubna 1919, čís. 215 sb. z. a n. doplněný zákonem ze dne 11. července 1919, čís. 387 sb. z. a n., a v doslovu zákona ze dne 11. března 1921, čís. 118 sb. z. a n., jenž ustanovuje, že zcizení, dělení, zavazení, pacht a nájem zabraného majetku vyžaduje svolení Státního pozemkového úřadu a jest bez něho neplatné, týče se pozemků, jež jsou součástí zabraného majetku. Jakmile však byl pozemek ze zabraného majetku se souhlasem Státního pozemkového úřadu vyňat, platí o něm jen podmínky a výhrady, které při povolení zcizení učinil Státní pozemkový úřad po rozumu § 7 (2) zák. zákona. Podle kupní smlouvy ze dne 5. dubna 1926 a schvalovací doložky Státního pozemkového úřadu ze dne 3. února 1928 učinil Státní pozemkový úřad jen výhradu, že ke každému dalšímu zcizení koupeného pozemku do deseti let jest zapotřebí svolení Státního pozemkového úřadu nebo místně příslušné jeho obvodové úřadovny, v čemž ovšem jest i zákaz zatížení pozemků, nikoliv však i zákaz pachtu a nájmu, poněvadž tento právní poměr nemůže vésti ke zcizení pozemku, takže, ani žalovaní přijali závaznou nabídku žalobců na propachtování pozemku na dobu patnácti let za 2.000 Kč, došlo k hotové pachtovní smlouvě téhož obsahu, neboť to, že strany předpokládaly nutnost schválení Státním pozemkovým úřadem, nemá vlivu na závaznost projevu vůle stran a na platnost smlouvy, poněvadž jde jen o omyl v předpokladu právní podmínky, který se obsahem projevu vůle stran nijak nedotýká.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, poukávav k důvodům odvolacího soudu.

Čís. 10675.

Sprostředkovatelská smlouva.

Ujednání sprostředkovatele se zákazníkem jsou nicotná, pokud se odchylují v neprospěch strany od schváleného provozovacího řádu a poplatkové sazby.

Schválení provozovacího řádu a poplatkové sazby zemským úřadem, jež nařizuje § 4 zákona ze dne 19. srpna 1925, čís. 203 sb. z. a n., pro sprostředkovatelské živnosti, jest stanovením nejvyšších sazeb pro tuto živnost ve smyslu § 51 živn. řádu. Civilněprávní účinky stanovení nejvyšších sazeb jest posuzovati podle § 1059 obč. zák., avšak teprve počínajíc schválením provozovacího řádu a poplatkové sazby zemským úřadem. Schválení nepůsobí zpět na úmluvy již sjednané.

Sprostředkovatel, jenž provozuje sprostředkování, aniž si vymohl schválení provozovacího řádu a poplatkové sazby, propadá sice trestu